

våren 2006

Strängnäs Flugfiskeklubb Medlemsblad

Mellanljusnan – nära och bra fiske

Gästskribent: Roger Stark

Redaktörens ruta

Har du nån gång funderat på hur stor del av din tid som går åt till att göra saker som du egentligen inte är intresserad av att göra? Hur stor andel av ditt liv fungerar i praktiken bara som "transportsträcka" för att få göra det du egentligen vill göra? För min egen del kom jag fram till att jag hade alldeles för lite tid över till det jag upplever som viktigt i livet och vidtog därför åtgärder för att få en ändring till stånd. Livet är ju ganska kort och inte har jag någon vidare lust att sitta på ålderdomshemmet

och se tillbaka på stormarknadsköer, husrenoveringar eller dagar på kontoret. Min satsning på förändring i livet fick kanske blandat resultat, men *en* effekt har varit att jag fått mer tid över till fiske, fjällvandring och friluftsliv. I somras tog jag mig tid att göra fyra resor till de svenska fjällerna. I år

blir det minst tre fjällresor. Hur många gör du?

Ordförande har ordet...

För flugfiskeklubben har det varit ett händelserikt år. Vi har flyttat vägbommen och hyfsat till parkeringen vid vår klubb sjö, vägen till och från sjön har varit sin egen

historia som vi inte tar upp här. I klubblokalen har vi monterat hyllor i "styrelserummet".

Sommaren får väl betraktas som lite märklig, värme-

bölja i juni, regn och rusk i juli – augusti och rena sommaren i oktober igen. Aktiviteterna i klubblokalen har varit varierade, från att bara "träffas och prata" på klub-

ben till att binda flugor och imitationer. Vi har haft en mycket trevlig riktad bindkurs för RPS. Nybörjarkurs i flugbindning och temabindning har vi också sysslat med.

Vi har tittat på bilder och filmer från medlemmarnas egna fiskeäventyr, men även vanliga fiskevideor mm. Synd bara att inte fler av våra lokalt boende medlemmar har haft tillfälle att närvara.

Styrelsen ser med tillförsikt fram mot klubbens 24:de verksamhetsår.

Eskil Ward

SFFK Medlemsblad våren 2006

Medlemsbladet utges av Strängnäs Flugfiskeklubb med en utgåva årligen.

Redaktör och ansvarig utgivare: Mats Jonsson (epost mats@harr.se)

Allt innehåll i denna tidning skyddas av svensk upphovsrättslagstiftning. Eftertryck och annan kopiering, helt eller delvis, är inte tillåten utan respektive artikelförfattare eller fotografs tillstånd.

Tryckt hos Loods i Strängnäs, med ekonomiskt stöd från Studieförbundet i Strängnäs, JK Flugfiske, Loods Tryckeri samt Sportfiskar'n i Strängnäs.

Omslagsbild: Tony landar ännu en storharr i harrparadiset. Foto: Mats Jonsson

FISKE JAKT OUTDOOR

*Butiken som har allt för fisket sommar som vinter,
även utrustning till jakt och uteliv.*

*Flugfiskeset Wizard travel 4-delad 9 fot
aftm 5-6 med en exklusiv rod carrier,
Okuma Airstream storspolig grafitrulle.*

Nu till specialpris.

Stor sortering fiskeflugor

Sveriges största avdelning med flugbindningsmaterial.

SPORTFISKAR^N.COM

Mästarvägen 5. 645 41 Strängnäs 0152-10360

Öppet måndag - fredag 10 - 18 Lördag 10 - 14

Havsöring vid kusten

Av Roger Magnusson

Hej alla klubbkompisar! Då jag har flyttat till Tumba sedan cirka två år tillbaka har jag inte haft möjlighet att vara så aktiv i klubben men flugfiska vill man ju. Då gäller det att hitta nya möjligheter, som fiske efter havsöring vid kusten.

Om detta fiske finns en hel del att läsa/lära på nätet, genom kompisar och redskaps-handlare i närområdet.

Efter en del undersökning/lärande och inköp av utrustning klass 7, var det dags att pröva lyckan.

En av bilderna är från Nynäs-hamns "strandpromenad" i mitten av april, ett lättillgängligt område där man fiskar bäst på vardagar då det rör sig mycket folk där under helger. Såg där en del vak utom kasthåll men hade ingen kontakt. Det var för övrigt en mycket trevlig dag med bra väder och nya upptäckter av fina fiskeställen.

Fituna

Fick tips om ett bra ställe, Fituna som jag ville prova, också detta lättillgängligt vad gäller parkering, gångavstånd mm.

Denna plats ligger närmare Tumba, alltså längre in i skärgården och då den ligger nära

Med sina 75 cm kunde denna öring kanske vägt 5-6 kg under andra omständigheter

Fituna och Kagghamra åar där det förekommer reproduktion, fångas en större andel vild fisk med en högre medelvikt än vid Nynäs. Problemet med Fituna är att det inte är helt lätt att hitta rätt väg ner till vattnet, Dock finns det lite tips och enklare karta på www.regalmarin.se.

Hittade dit en fin dag i slutet av april, det var ett par spinnfiskare där redan så efter en stunds fiske sökte jag mig en bit bort till en lite lugnare vik.

Första utlägget

Och redan vid första utlägget tyckte jag att jag kände något. Vid andra kastet hann jag bara ta hem flugan ett par drag så tog det stopp.

Fisk på, men vilken sort? Inga långa rusningar inga hopp, bara tunga gungningar i spöt. Då jag efter ett par långa minuter lyckades pressa upp fisken i ytan 20 meter ut var

jag fortfarande osäker. Den såg lång ut - kunde det vara en gädda? När jag pressat fisken i ytterligare några minuter såg jag att det var en ganska fin öring och den bestämde sig samtidigt att göra ett antal tjugometers rusningar men då det fortfarande var ganska kallt i vattnet tröttnade den efter dessa och kunde landas ganska odramatiskt. Öringen var som framgår av bilden ganska smal men ungefär 75 cm lång, vikten var 3 kg men tänk om denna fisk varit riktigt välgödd. Med tanke på längden kunde den säkert ha vägt 5-6 kg.

Räkimitation

Näväl, detta var min första havsöring så jag var mer än nöjd. En öring på andra försöket är vad jag förstår ganska ovanligt då det förutom det rent "fisketekniska" gäller att vara på rätt plats vid rätt tid. Jag fiskade med en egenbunden räkimitation som var lite brunspräcklig samt förtyngd med kulögon.

Nu är det dags att pröva lite höst- och vinterfiske som enligt uppgift kan vara lite svårare från land. Kanske skulle jag investera i en flytring eller ännu hellre en pontonbåt.

Ha det bra allihopa och kom ihåg att det finns alltid möjligheter att flugfiska.

Hur jag började flugfiska *Av Maggan Ekblom*

Det såg riktigt kul ut, när man såg killarna utefter en åkant eller en tjärn smidigt och lätt kasta flugorna. Varför inte prova på när vi skulle till Ammerån och fiska? Jag gick och köpte mig ett flugspö samt sjöstövlar. Sen blev det bekymmer vad skulle jag flugfiska med, drag gick ju inte. Det var väl bara att börja knyta flugor. Även grejor till detta måste inhandlas.

Flugbindarmagister Torbjörn med elever

Väl hemma kom många nya problem. *Hur gör man?* Det finns ju läroböcker och jag knöt några flugor som vi kallade "Skräcken", sen har det blivit några riktigt fina. Nu hade jag kommit ganska långt. Men att flugfiska var inte lätt, jag fastnade i träd, gräs och gud vet allt. Det var bara att gå en kurs och det hjälpte lite grann, sedan öva och åter öva. Nu till flugbindningskursen som jag påbörjat i klubben. Hoppas få lära mig mycket. Första gången fick vi lära oss göra halvslag och lite annat smått och gott. Red tag blev den första flugan, vilken blir den andra? Inbindningar av olika material, svårt, svårt. Men med mycket god handledning av Eskil och Tobbe klarar jag nu att binda egna enkla flugor som ännu inte har något namn. Men kul är det. Tack Eskil och Tobbe! Vilket tålamod ni har.

Nya entusiaster *Av Bosse Pettersson*

Det har blivit tradition på jobbet att hyra Flintsjön. I dryga tio år så har vi haft många trevliga, avkopplade stunder och oftast med bra fiske. I år ordnade jag en snabbkurs i flugfiske för dem som var intresserade.

En varm skön fredagskväll i september efter jobbet körde vi igång, med reglerna hulingslöst och återsättning av eventuell fisk.

Jag tog hand om Joel som aldrig tidigare tagit i ett flugspö. Efter snabbinstruktion och provkast så fastnade han för min hembyggda klumplina. Som vanligt så är det teknik och inte kraft som gäller och Joel upptäckte själv vad han gjorde för fel så det funkade rätt bra efter en stund.

Nybörjartur

En torrfluga modell E-12 var tydligen rätt fluga för kvällen, för det tog inte lång stund förrän den första regnbågen var uppe och nöp till flugan. Joel gjorde ett reflexmothugg och

där satt den. Joels kommentar var: "Är det så här lätt att få fisk på fluga?" Nybörjartur tänkte jag för mej själv...

Nu var nybörjaren riktigt på hugget, hade inte tid ens att ta en kaffepaus och snacka lite skit med tillhörande fiskehistorier, utan stod och med blicken följde linans rörelser fram och tillbaka. Rätt som det var så började det plaska och fisk nr två satt på kroken

hur en erfaren och van flugfiskare tömmer hela sjön på fisk...)

En båge till var uppe och kollade flugan,

Nybörjartur eller kanske bara veteran-otur?

innan Joel var tvungen att ge upp och fara hem till familjen i Stockholm, men han skulle dyka upp nästa dag. "Det här var ju skitroligt jag måste skaffa mej ett flugspö" var hans kommentar innan han gick iväg på stigen upp till bilen.

Kvällen var ljummen och det vakade regelbundet, men nu blev det hög tid att grilla lite kött med tillbehör och komma till ro i

"Efter lunchen fick jag min första firre - på räka... Men det känns svårt och tungt för en flugfiskare att erkänna detta "

och med en hjälpande hand så håvade jag denna firre åt Joel och släppte tillbaka även denna till friheten (som inte skulle bli lång eftersom jag nästa dag skulle visa gänget

hyfsad tid och krypa ner i sovsäcken för att nästa dag, innan det ljusnar skulle vi vara på hugget och då skulle regnbågarna få åka hiss.

Fortsättning på nästa sida

Misströstan

Lördag! Mattis, som var på plats innan det ljusnade satte sig på den provisoriskt ilagda pontonbryggan och tog en kaffetår när jag kom ner till sjön. Ännu var det så skumt att det var svårt att knyta en fluga på tafsen. Jag ställde mej på T-bryggan där Joel kvällen innan tagit två bågar. Här borde det bli lätt att ta några stycken innan det blev blir dags för kaffe.

Tiden gick, jag kastade åt alla håll och fastnade i björkarna bakom så det gick åt några flugor men någon firre blev det inte. Polarna började få fisk på spinnare och mete, nu var jag snart den enda som inte fått en enda fisk. Efter kaffet bytte jag brygga, flugspöet hade jag lagt åt sidan och nu åkte spinnspö fram med en spinnare med pärlemosked. Och minsan, efter några kast högg en grov båge på precis innan jag lyfte upp spinnaren ur vattnet den fortsatte under bryggan bakom bryggan runt näckrosor och sen var det roliga slut. Förbannat!

Desperationen växer

Nu hade alla andra fått fisk . Mattis hade fått fem stycken och jag noll. Nu började det bli penibelt och inte fan skulle jag sjunka så lågt att jag skulle ta till bottenmete med powerbait... Efter lunchen fick jag min första firre - på räka, men det känns svårt att

erkänna detta för en flugfiskare. Nu dök Joel upp med sina smågrabbar och femårige Oskar fixade en regnbåge på mindre än halvtimme och var nog den lyckligaste grabb jag sett det här året. Pappa Joel fick se sig besegrad eftersom han blev utan fisk denna dag.

Knosing

Eftermiddagen närmade sej med stormsteg. Mattis hade nu sju st mellan 1 kg och 2 kg och var stolt och nöjd med dagen och åkte hem. Det blir nog bra kvällsfiske på torrfluga inbillade jag mej, men inga vak syntes så nu måste jag försöka få ett par till, jag kan bara inte bli sämst - jag som brukar ligga i topp när vi är här. Rotade i ryggen och hittade ett sänke, tiggde till mej några powerbait och nu började det hända saker, vid näckroskanten hittade jag ett vinnarhål och fick två bågar på raken. Nu var det bara jag och Lasse kvar. Tanken var att slå Hellas som fått tre så en till måste jag ha. Och minsann, vid näckroskanten högg en knosing på som drog iväg bra långt ut i sjön. Efter en stunds kamp kom han upp och jag kunde bogsera in den mot håven. Vågen stannade på 3,8 kg! Dagen var räddad... det var väl den största som räknades eller?

Men sedan man hört och sett Lars Criwalls fantastiska bilder från steelheadfiske i Canada så är egentligen en smållfet regnbåge på 3,8 tagen på bottenmete inget att skryta med.

Knosingen som räddade situationen och äran

Storöring i Håarna *Av Torbjörn Jonsson*

Storån med Håarna i norra Dalarna är klassiskt öringvatten. Flera av klubbens medlemmar har rest hit tillsammans, några återvänder år efter år. I år var frågan om förra årets rekordfyllda fiske skulle kunna matchas eller till och med bräckas...

Fredagen den 29 juli gick färden upp till Idre för övernattnin hos Kennet. Kvällen var lugn eftersom vi skulle upp tidigt för att några skulle gå över fjällen och andra åka helikopter.

Första dagen

För en gångs skull så visade inte vågen ” för mycket packning”. Alla blev lite snopna - vad hade vi nu glömt? Detta år var det två helikoptrar som skulle ta oss över fjällen för att släppa av oss vid Särsjön. Vi gick upp med packningen till stugorna och detta år fick vi inte Gammelstugan utan en stuga som kallas Norrstugan. Vi kokade lite kaffe, tog en liten whisky, insöp lugnet och pratade lite skit för att sedan fortsätta packa upp maten och fiskeutrustningen.

När de som gått över fjällen kommit fram så har vi andra redan doppat några flugor i vattnet. Middagen bestod denna dag som traditionsenligt av en grillad köttbit och potatissallad, öl & snaps. Därefter går alla ut och ser till att vi får fisk till den andra dagens traditionella fisksoppa.

Norrstugan hade det bästa fiskeåret hittills – tjugosju öringar med en medelvikt på ett kilo

Detta lyckades väl p.g.a. folket i Norrstugan, som tog nio fiskar totalt varav en öring på 2 kg och en på 1,6 kg. Bästa natten hittills!

Delar av gänget vid Håarna 2005

Andra dagen

Morgonen gryr, men inte vi efter en lång natts fiske. Efter brunch så är det åter dags att vandra utmed Håarna och fiska. Framåt eftermiddagen så är det dags att äta fisksoppa med vin. Norrstugan bjuder enligt traditionen in de övriga. Maten och vinet gör att ögonen vill ha lite uppmärksamhet så vissa går och vilar sig. Kvällen närmar sig och vi gör oss redo för att åter vandra ut på fiske.

Tredje dagen

Norrstugegänget kom hem runt 3 på morgonen för att rensa fisken, summera nattens fiske och äta lite. Vi lägger oss med ett leende på läpparna. Denna dag bjuder Söderstugan in på köttgryta, dock utan älgkött eftersom jägare Andersson

inte var med denna gång. Resten av dygnet tillbringas runt vattnet.

Mellandagar

Dessa dagar fortlöper ungefär som de övriga dagarna. Vi badar, provkastar varandras

Nattlig fiskrensning i pannlampans sken

spön, tittar på linor och binder massor av flugor. Tre av nio går upp till fjälls för att få mobiltäckning och ringa hem. Kalle kollar in om det kommit några nya fåglar sen sist, men det har det inte detta år heller. I år

saknas nakenbadande kvinnor som annars brukar komma till Särjön, förutom detta så är det som det brukar vara.

Sista dagen

Denna dag är lite speciell för det är sista dagen vid Håarna. Vi gör ingenting extra utan dagen flyter på och vi är ute hela natten även denna natt fast vi kommer att gå upp tidigt nästa dag. Hemfärden från Håarna närmar sig hastigt, vi packar och städar. Vi skriver även i gästboken hur veckan har varit. Helikoptern kommer med nya hoppfulla fiskare och vi hoppar in i den. Efter landningen så far vi till Kennet för att tvätta av oss och äta lite innan vi påbörjar färden hem till Strängnäs.

Norrstugan hade det bästa fiskeåret hittills, 27 öringar med medelvikt på 1 kg och 1 gädda på 2 kg. Även Söderstugan fick fisk detta år.

I Söderstugan bodde Kalle, Sven, Gunnar och Mattias, i Norrstugan bodde Tobbe, Kennet, Tosse och Studs, i tält utanför stugorna bodde Tomas.

Årets klubbävlingar

Under 2006 anordnar Strängnäs Flugfiskeklubb två tävlingar för alla sina medlemmar. Priser kommer att tillfalla vinnarna, men viktigast av allt är väl kanske äran och prestige. Vem vill inte bli klubbmästare?

- Klubbmästartävlingen - vi upprepar succén från 2004. Den som fångar störst antal olika fiskarter på sitt flugspö under året blir Klubbmästare 2006. Klubbmästare 2004 blev Göran Grehn, med nio olika arter. Extra spännande blir tävlingen om man rapporterar sina fångster på hemsidan fortlöpande under året.
- Vi fortsätter även med en ny Fototävling - klasserna är i skrivande stund inte bestämda, men naturligtvis kommer de att röra sig kring temat fiske.

Mer information om vinster, regler och annat kommer du snart att hitta på hemsidans medlemsavdelning.

Näbbgäddorna - återkomsten Av Birgitta Jonsson

Ja, då var det åter dags för paradis-semestern. Denna gång åkte familjerna Grehn, Malmgren, Jonsson samt Tomas Larsson ned. Familjen Jonsson bytte ut Stefan mot Filip, annars var allt som det brukar vara.

Familjen Karlsson blev kvar hemma (de hade visst något viktigare att göra), som om det finns något viktigare än att utmana dessa långa, smala, hala varelser - näbbgäddorna.

Solen sken och det var en underbar dag att tillbringa i bilen. Lite nedstämd blev man när man såg alla dessa träd som blivit offer för stormen Gudrun.

Efter upppackning och vanliga hälsningsfraser så gick alla med bestämda steg en promenad till restaurangen, där vi planerade in i minsta detalj hur vi

skulle gå till väga. Schemat blev *fiska, fiska, fiska* - så mycket vi bara skulle orka.

Dag 2 åkte vi alla ut vid tio-tiden. Man undrade lite om det skulle bli som förra året, blåst och blåst. Vi hade tur (lite i alla fall) blåsten var där och han där uppe ville visst släppa på trycket lite grann. När alla hade klätt sig och gjort i ordning spöna så sken solen och man tänkte (Ja, det kommer nog att bli en underbar dag). Alla fick känna på fiskens kvickhet och ilska - alla utom en person jag nämner inte namnet, men personen är under 16 år. På kvällen åkte det manliga könet ut efter maten för att prova på nattfisket. Korv och en engångsgrill inhandlades, detta av de yngre killarna. Fick de några fiskar undrar ni? Nja, stormen tog överhand denna kväll så dom kom tillbaka ganska tidigt (dom åt självklart

Torbjörn med storfångst

upp korven först) för att hitta oss tjejer dricka och äta gott.

Dag 3 blev som dag 2. Killarna åkte ut tidigt men vi tjejer och ungpojkarna blev kvar och gjorde stan. Killarna hittade ett internetcafé (vilken tur så att dom inte fick abstinensbesvär) och vi andra gick i klädaffärer. Efter ett tag för även vi ut till Barsebäck för att fiska. Denna dag blev fullständig, *Alla* (även personen under 16 år...) fick kämpa

med näbbgäddan. Sen var det dags igen, regn och blåst gjorde att vi for tillbaka för att njuta av mat och dryck.

Dag 4 var det dags att bryta upp och fara hem till Svedala. Packa, städa sen for vi. Resan hem gick bra och han (som släppte på trycket ni vet) tyckte att det var helt Ok att visa oss vilka olika väderomslag det fanns. Vi upplevde sol, regn och hagel under vägen. Tack för den uppvisningen.

Ni undrar nog hur många näbbgäddor som blev offer inför våra apitretande flugor? Det är ingen som riktigt vet, vi tar ju inte reda på dom utan som sanna fiskare så släppte vi tillbaka dom, men *många* blev det.

Obs! *Ingen* (och jag menar *ingen*) badade denna gång. Besviken eller?

FLUGFISKE o FRITID

- ▶ Kurser 2006 - bl a veckokurser vid Laisälven
- ▶ Mängder av nya produkter 2006 från bl a Simms, G.Loomis, Loop, Vision, Sierra, C&F Design, Rio, Loon, m fl. Se hemsidan eller kom in i butiken!

Hospitalsgatan 9 Strängnäs 0152-13355 ▶ 10% Medlemsrabatt för SFFK

www.jkflugfiske.com

Fiske i Mellanljusnan

Av Göran Grehn

Mellanljusnan är en närliggande, lättillgänglig och trevlig bit av Ljusnan, som kan bjuda på hyggligt harrfiske och hyfsat öringsfiske. Många forsar är lättvadade och passar utmärkt för flugfiske. Klubbens testpatrull med Göran Grehn i spetsen, har gjort en liten utvärdering av sträckan.

Under en helg i september var vi några som åkte upp till Mellanljusnan för att pröva fiskelyckan i några forsar. Fisket som helhet blev en klar succé. Bra väder gjorde inte

fisket sämre. Sammantaget kan noteras att det går mycket snabbt att åka de ca 30 milen upp till Ljusdal på bra vägar. Ett vandrarhem finns för övernattnin i Hovra. Under de två dagar vi fiskade där krokade vi av ett stort antal harr. Många var små men en handfull större harrar fick besöka röken och efterföljande härlig middag. Nedan en beskrivning av de fyra forsar vi besökte. Vi valde i samtliga fall att köra bilen på den norra sidan av Ljusnan. Överallt på den norra sidan är det lätt att komma fram till älven på bra grusvägar medan närheten till affärer och mackar är mycket bra på södra sidan (väg 84). Fiskekort kan köpas på ett flertal platser utmed hela fiskesträckan. Det bör noteras att fisketrycket är stort under sommarmånaderna och för den som vill fiska ostört bör nog färden ske i augusti eller september. Är man intresserad av

fiske i stillastående vatten finns ett antal sjöar i olika storlekar att fiska i med inplanterad öring och regnbåge. Fiske är tillåtet 15/5-31/8 på öring och 15/5-30/9 på harr. Fiskekort kostar 50 kr per dygn och då får tre fiskar tas. En fiskeförbudssträcka för fredning av harren finns norr om Hovrahällarna.

Hoppströmmen

Det går att köra bilen nästan ända ner till älven. Ett vindskydd finns med grillplats. Nedströms kurvan finns ett otroligt fint vatten för både torrfluga och streamer, med djuphål där det säkerligen står grov fisk. Lättvadat. Lämpligt för lunch i naturen.

Långstrand

Mycket lätt att vada, ett flertal grusöar att vada mellan. Bra med harr, många fiskeplatser. Erbjuder ett mycket bra torrflugefiske.

Vindskyddet

Mycket brant backe ner till älven från norra sidan (åka kana på skorna) underbar "vik" "djuphåla" - massor av harr. Lättvandrat både uppströms och nedströms. Lugnt flyt på vattnet. Mycket tufft att ta sig tillbaka upp till bilen.

römmen

ngstrand

● Skytesvallen

● Sandbergsholmarna

● Håvrahällarna

● Strannan

● Forsänget

● Knutnäsudden

● Färilaselet

Håvrahällarna

Mycket brant nedförslöpa innan älven. Stenkista som är avhuggen vilket innebär en vadning för att komma nedströms till nästa fors. Denna fors är en perfekt fors för både torr och sjunk. Flera bra platser nedströms. Dock kommer man med vadning inte längre nedströms (inte med säkerhet kollat). Uppströms ett litet fall och ovan detta fiskeförbud. Stig finns på norra sidan om man vill vandra runt.

..... ● Bäst i test:

- 1) Hoppströmmen
 - 2) Vindskyddet
 - 3) Håvrahällarna
 - 4) Långstrand
-

Med laxspö i Norge *Av Tomas Larsson*

Andra veckan i augusti var det dags för en veckas laxfiske. Jag och Raphael begav oss till Brufoss Numedalslågen i Norge. En resa på 55 mil som gick via Karlstad och en hel del tunnlar under Oslo-fjorden.

Äntligen var vi framme. Vi hämtade nycklarna till stugan och installerade oss där. Det visade sig att man bodde endast ett stenkast från älven. Man kan fiska av fler sträckor utan att behöva ta bilen. Vi gjorde i ordning för fiske och efter att hört oss för nere vid laxcentret gick vi norr ut med spänd förväntan. Älven såg bra ut men det var mycket vatten efter allt regn.

Guidehjälp

Efter att ha fiskat första dagen beslöt vi oss för att ta en guide några timmar. Han visade några ställen hur man kunde vada och gav oss tips på flugor, en bra investering när man inte varit här förut.

Så nu var det upp till oss, vi fiskade av dom sträckor vi blivit visade måndag och tisdag. Ingen fisk, vi hade dock sett en del lax men det sista som överger en fiskare är hoppet.

Det var ännu en dag man gjorde i ordning matsäck och iväg det bar.

Vi kom fram till fiskeplatsen, det blåste en hel del och jag klev i och började fiska. Det var inte lätt att få till några vidare bra kast, vinden blåste linan mot en själv och man ville inte ha någon dubbelkrok i nacken! Men jag kämpade på, gick nedströms och kastade.

Äntligen fick jag till ett bra kast med lite längd och dit man ville. Linan drev neråt,

Stolt flugfiskare med jungfrulaxen

jag var nästan på väg att göra ett nytt kast då hände det! Hugget! Gjorde mothugg, några gungningar i spötoppen, sen var det lugnt, jag tänkte bottennapp! Bra böj på spöet vevade in och gjorde ett nytt mothugg. Då bar det iväg, både fisken och adrenalinet rusade iväg. Jag ropade till Raphael: "Fiiiisk!!!".

Lax på kroken

Jag visste inte vad man skulle göra, hur hårt och hur mycket press man kunde sätta på fisken om tafsen skulle hålla, vevade in samtidigt som jag själv skulle tillbaka in till land. Laxen gjorde några rusningar till innan det var dags att försöka landa den. Raphael tog spöet och jag tog fisken runt stjärten och

under buken, det gick bra och jag stod nu där med en lax i famnen. Adrenalinet pumpade på och jag försökte ta mig upp för backen. Det gick inte så bra, det var halt efter regnet så jag gled ner igen, men med fisken i ett järngrepp. Raphael fick sig ett gott skratt. Det var en skaplig brant ner till vattnet men med så hög puls tänkte man inte på det. Därför gick det som det gick.

Lax på land

Avlivade fisken innan jag tog mig upp igen. Det var en riktigt fin lax på 5 kg! Inte dåligt för första laxen. Vi åkte in till laxcentret, vägde, fotograferade, rensade och fryste in fisken.

Vi åt en lunch, sedan bar det iväg på nya fiskeäventyr. Jag lyckades ta ännu en lax samma dag, på 1,5 kg. Det regnade mycket den veckan vi var där. Vattnet steg fyrtio cm och det var inte så bra för fisket. Det är annars en fin älv att fiska i, det fanns även speciella sträckor för bara flugfiske som vi inte provade. Många fiskade med mask men de höll sig på andra ställen så man stördes inte av dem. Nu är man smittad av det så kallade laxviruset så det lär bli fler resor.

Fin samling i gåva till klubben

Karl-Ivar Holmberg, en tidigare aktiv medlem i klubben, har skänkt ett stort antal kataloger, tidskrifter och annat intressant material till klubben. Karl-Ivars fiskeintresse resulterade bl.a. i en resa till Alaskas vildmark där han fick smeknamnet Kingen, på grund av hans färdighet

att kroka kungslax. Här ses Kalle Malmgren och Bosse Pettersson ivrigt läsa en del av materialet i samlingen. Strängnäs Flugfiskeklubb kommer varsamt ta hand om detta material och göra det tillgängligt för medlemmarna. Bland mycket annat kan man läsa gamla Napp & Nytt från femtiotalet.

Klubben framför ett varmt tack till Karl-Ivar för detta.

Mer information om Strängnäs Flugfiskeklubb får du på

www.harr.se/sffk

En dag vid klubbsjön *Av Magnus Jansson*

Efter att ha träffats på RPS och haft gemensam flugbindning så skulle våra alster prövas i det våta. Inledningen var den lista på önskade aktiviteter som "underklubben" sammanställt efter mångas funderande. På denna stod önskemål om flugbindning och självklart gemensamt fiske.

En solig lördagsmorgon möttes vi vid sjön. Solen stod klar på himlen, temperaturen ca 5 grader och blåsten var stundtals ganska kraftig. En efter en droppade fiskarna in. Alla hade något förväntansfullt i blicken...

Kommandosoldater

Det är fantastiskt vad man på kort tid kan skaffa sig utrustning och prylar. Någon såg ut som en kommandosoldat, en som en hästägare från Texas en annan som en semestrande storstadsbo och jag menar inte att vara respektlös. Ja alla hade något som det "luktade fiske och friluftsliv" om. Efter en inledande fika och en massa prat om fiske så spreds gänget. Som jag sa lyste solen och det blev riktigt varmt och skönt. Den som fick bryggan till höger om vindskyddet fick jobba, det var en kraftig motvind i byarna, Andra hade det litet lättare och hade mer lä.

Spänningen stiger

Förmiddagen gick och vi mellan bryggorna. En och annan fikade och snackade litet och en massa goda råd delades ut till oss nybörjare. Stämningen var god. Men ingen fisk! Någon hade sett ett vak men inget mer. Alla våra nytillverkade nymfer gav inget

alls. En del av oss hade köpt flugor från den transportabla fiskebutiken (den som Göran hade i en wellpapplåda) men inte ens detta hjälpte.

Semestrande storstadsbor, hästägare och kommandosoldater?

Göran riggade till eld och så blev det en trevlig stund med korv och bröd. Plus en massa fiskehistorier och jämförande av utrustning. För egen del har jag insett (och säkert fler med mig) att flugfiske är en materialsport. Flera med vana har fina grejor och vi lät oss lätt imponeras av alla justa spön och linor. Ja, även hemmatillverkade flugor som inte såg annat än aptitliga ut - om man var fisk förstås - visades.

Uppmuntrande rop

Solen sken och vinden avtog. En och annan var tvungen att åka vidare men en handfull stannade. Vi fiskade och fiskade... En hel del uppmuntrande rop hördes runt sjön: Bra kast, snyggt jobbat, för inte tillbaka spöspetsen så långt, tick-tack osv. För egen del gav jag grabbarna något att undra över och kommentera. Jag stod väl synlig på bryggan i snålblåsten och fick till ett riktigt amatörkast. Ryckte till och fick se hela linan komma tillbaka som en katapult! Trassel och elände och sveda på låret!

Därpå gick jag iland och mina kamrater såg att jag satte mig med i skogen och fixade med brallorna. Ja, de satt vid fotknölnarna. Jo, de måste ned då jag satt en krok på baksidan av byxlåret – och inte f-n kunde jag få bort den då jag inte såg vad jag gjorde. Jag bjöd på detta men det måste sett dråpligt ut med mina gymnastiska övningar.

Ingen fisk

Dagen gick och inte någon fick ett hugg så länge som jag var kvar. Då räknas inte den abborrpinne som fastnade i misstag och som fick ett par turer i luften innan fiskaren såg kräket. En fin dag med många skratt och trevlig samvaro men helt utan den stora Jag har också förstått att det inte bara hänger på fiskepyrlarna!

Fotnot: RPS står för Rikspolisstyrelsen och betyder i sammanhanget den filial till SFFK som bildats på denna arbetsplats. För mer info, se artikel om RPS i detta nummer av medlemsbladet

Du i Sportfiskarna!

Vet du...

- att natur & miljö är Studieförbundets speciella inriktning och att vi samarbetar med en rad organisationer inom området "natur-djur-friluftsliv-miljö"?
- att Studieförbundet är obundet av politiska partier, religiösa samfund och fackliga organisationer?

Vet du, att vi har lust och möjlighet att ordna studiecirklar i de ämnen ni vill ??!

Testa och ring Studieförbundet på tel 0152-157 80

Studie
förbundet

Fiske föreningar oss

Gästskribent Roger Stark

Vi är många som fritidsfiskar i Sverige, cirka två miljoner människor. Både körsångare och golfare brukar skryta med att de utgör landets största folkrörelse: och visst är de många, men bara mellan 400 000 och 500 000 personer inom respektive område. Om vi dessutom får klart för oss att om alla idrottsgrenar som sorteras inom Riksidrottsförbundet så har dessa trots allt färre utövare än fritidsfisket.

En stor skillnad mellan fritidsfiske och de organiserade sångarna och sportfolket är dock att dessa finns registrerade i sina klubbar och sina specialförbund. Därför blir de enkla att räkna och de är en politisk maktfaktor. Lite annorlunda blir det när fritids-

Olika kategorier fiskare

Vidare finns specimenfiskare och de där trollingfiskarna, som många förfasar sig över och helst vill se utlokaliserade till någon motororganisation.

Raden av exempel för att undvika varandra kan göras längre. Tyvärr. Jag själv försöker vara bred i mitt utövande av fiske. Det började när jag fick följa med pappa och en farbror ut i båt på Vättern för att se när de vuxna pimplade abborre. Lite senare, som 7-åring stod jag med ett met-spö av bambu i hamnen i Motala och tog mina första små mörtar.

Fiskebröder

Redan då förenades jag med andra fiskare. En av mina fiskebröder från den tiden träffar jag fortfarande, trots att han flyttat till Göteborg och jag till Eskilstuna. Till mina klara uppfattningar räknas också att fritidsfisket, både medlemmarna i den livaktiga och välordnade föreningen Strängnäs Flugfiskeklubb och de som har funnit andra modeller för sitt fiske, skulle ha nytta av att kunna samlas under ett paraply.

Min senaste fångst. I november 2005 tog jag den här skrubban med pater nostertackel i en norsk fjord.

fisket ska delas upp i sina kategorier, där stridigheter inte är ovanliga. Till kategorin fritidsfiskare räknas de som lägger nät och kanske säljer en del av sin fångst. Så har vi sportfiskare som också är noga med att dela upp sig så att de som flugfiskar inte alltid går så bra ihop med tävlingsfiskare.

Sportfiskarna

För mig finns den samlade organisationen:

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund. Av många olika skäl klingar inte namnet Sportfiskarna väl överallt. Jag nekar inte till att det dessutom finns skäl för att se med skepsis på vad den organisationen ibland stått för.

Trots Sportfiskarnas upp- och nedgångar har jag varit medlem 25 år i obruten följd. Jag har också aktivt deltagit i omdaning av förbundet, så jag vet att det går. Jag hade förmånen att få skriva den motion som lämnades in av Sportfiskarna Södermanland och som klubbades igenom på en extrastämma i Eskilstuna.

”Vi måste komma ihåg att det var Sportfiskarna som gav oss det fria handredskapsfisket, kämpade för att få ett kalkningsprogram mot försurningen och skapade resurser för restaurering av många laxförande älvar”

Mycket positivt

Mycket positivt har hänt med förbundet. Det finns nu dessutom ekonomiska värden att vara medlem i Sportfiskarna. Som exempel görs en medlemstidning, som från nr 4/2005 blir 48-sidig. Vidare kommer ett Fiska Gratis-häfte hem till brevlådan hos varje medlem med en rad fina erbjudanden. Ett sådant erbjudande utnyttjade jag i november 2005, då resan gick till Norge för djuphavsfiske. En talong ur Fiska Gratis-häftet gav oss ett dygn gratis båt och stuga, övriga dygn betalade vi för. På den fiskeveckan fick jag torsk, sej, långa och den allra senaste fisk jag drog upp var en skrubba.

Fina erbjudanden

Även om det finns sådana fina erbjudanden hos Sportfiskarna är det för mig ännu viktigare att det finns en organisation som jobbar för mig med de politiska frågorna.

Vi måste komma ihåg att det var Sportfiskarna som gav oss det fria handredskapsfisket, kämpade för att få ett kalkningsprogram mot försurningen och skapade resurser för restaurering av många laxförande älvar. Så sent som i år har Sportfiskarna fått igenom ett kommande förbud mot drivgarn i Östersjön och, den största segern för fisket i modern tid: Ett förbud mot att använda pengar från elcertifikaten till att bygga kraftverk i små vattendrag. Det senare måste bland annat alla flugfiskare jubla över.

Dessutom finns mera att göra inom fiskevårdens område.

I min drömvärld finns metare, tävlingsfiskare, flugfiskare, gäddklubbar, havsklubbar och många andra samlade i en enda organisation, utan att specialgrupperna för den skull behöver avskriva sina egna organisationer.

Årets gästskribent Roger Stark är känd som fiskeskribent i Eskilstunakuriren

Denna tidning trycks och sponsras av

TRYCKERI AB
Lood & Co

Historien om hur Strängnäs Flugfiskeklubb fick en filial bland personalen på Rikspolisstyrelsen i Stockholm - RPS.

Det hela började med en nostalgiknäpp i Norge, då Paul Bärlund och undertecknad satt på en sten vid Glommas mäktiga vatten och filosoferade om flugfiskets betydelse. Var det att kunna kasta så långt som möjligt eller var det att kunna presentera en fluga på ett vackert sätt, var det naturupplevelsen

Sten Roos från RPS tar under dramatiska former sin första regnbåge i klubbnsjön

eller var det kamratskapet? Vi kom nog inte fram till någon exakt lösning på det filosofiska. Däremot föddes idén om att flera av våra kamrater och vänner borde få uppleva den intensitet och fina kamratskap man ofta förknippar med flugfisket. Att stå tillsammans vid en sjö eller en älv och bara vara, känna kamratskapen, samhörigheten runt kåsan, kaffet och en stänkare.

Paul som är en utpräglad organisationsmänniska och en av mina allra bästa kamrater sa: -"Det här med flugfiskets ädla konst borde mina kamrater på RPS få uppleva". Jag svarade: -"Ok, då fixar vi till det". Sagt och gjort, när vi kom hem så skissade vi på planerna om att starta "RPS Flugfiskeskola". Paul tog fram underlag för att få ihop folk

och jag gjorde en utbildningsplan. Tjugotvå ivriga "RPS-are" - som de kommit att kallas - startade i RPS flugfiskeskola. Vi varvade teori och praktik med kastteknik under några kvällspass. Kursen avslutades med en fiskedag i vår klubbssjö. Efter detta har nu några av eleverna gått sin egen väg med flugfisket och tolv stycken har valt att gå med som medlemmar i Strängnäs Flugfiskeklubb.

Håkan Ekstrand har tagit rodret för gruppen och de är nu organiserade med månatliga möten uppe på RPS. Man kan förstå att många i korridorerna på RPS undrar vad det är frågan om när ett gäng poliser sitter och snurrar med krok, trådar och fjäderrar efter tjänsten slut. En mängd idéer har framkommit med förslag på olika aktiviteter från RPS-arna och klubben stöttar detta helhjärtat. Kompetensen och intresset är stort bland våra RPS-are. Lars Criwall bjöd på ett mycket uppskattat och intressant föredrag och visade otroligt vackra bilder i klubblokalen under hösten om sin fiskeresor till British Columbia (se Medlemsblad 2005).

Aktiviteter

Några av aktiviteterna som RPS haft: Kastträning, fiskeutflykter till klubbssjön, kurser i flugbindning samt övat abborrhbyxning och att filea Regnbåge. De har under året hållit ett antal protokollskrivna möten med förslag på flera aktiviteter såsom kastträning, flugbindning, linbyggning samt förslag på olika fiskeresor. Det känns både roligt och stimulerande att den nostalgiknäpp som började i Glomma, Norge har gett utdelning bland ett antal mycket trevliga poliser på RPS.

Det känns tryggt att ha poliser i klubben.

De fyra fjällturernas sommar Av Mats Jonsson

Jag var femton år gammal när jag för första gången gjorde en riktig fjällvandring. Sedan dess har längtan efter det storslagna landskapet, tystnaden, ensamheten och fisket ständigt funnits inom mig. Som oftast har det blivit en vandring per år och flera gånger har jag tvingats hoppa över den årliga vandringen. Men så slog mig en tanke...

En dag slog det mig att varken livet eller ungdomen varar för evigt. Någonstans finns en borte gräns - en dag kommer när jag inte orkar med en riktig fjällvandring. Den dagen kan vara nära - om jag i dag är fyrtiofem och kanske orkar vandra tills jag blir sjuttio, återstår bara tjugofem vandringar totalt, givet att jag gör en vandring per år. Dessa nakna siffror träffade mig som en knytnäve,

i augusti, samt en enklare resa i september med Laisälven som mål.

Den första resan startade dagen efter midsommar. Tillsammans med min finsk-engelske vän John, åkte jag bil till Ramundberget, vadade över Ljusnan och påbörjade vandringen. Vi hade för avsikt att gå via området vid Fältjägaren och alla dess öring-tjärnar mot den kristallklara Kloppan-

Fjällen visar sitt goda ansikte. Vindstilla kväll med det mäktiga Helagsmassivet i bakgrunden

när jag började tänka i dessa banor. Något måste göras! Efter lite filosoferande slog det mig att med två vandringar varje sommar återstod faktiskt femtio fjällturer innan det är dags att ta ned skylten. Med fyra turer varje år återstod faktiskt hundra underbara fjällresor. Nu såg jag plötsligt ljusare på framtiden. Ingen tid kvar att spilla. Jag skulle genast praktisera mina nyvunna insikter denna sommar.

Den första resan

Fyra fjällvandringar planlades; en tidig till Helags-fjällen, en mer renodlad fiskeresor till Kiruna i juli, ett återbesök i Helags-området

ån. Efter några kilometer var uppe på 1000-meters nivån, där snön ännu låg och stormen ven. Första kvällen slog vi upp tältet på kalfjället, med vindbyar runt stormstyrka och med snöglopp. Min kompis, som inte hade vana från svenska fjäll, började inse att han inte hade packat ned nog med kläder.

Tuffa tag

Nästa dag blev en av de tuffaste dagar jag upplevt på sommarfjäll. Storm, snöbyar som i bland övergick i spöregn och temperaturer runt nollan gjorde varje kilometers vandring till en prövning. Nåväl, vi överlevde och efter det blev veckan bara bättre och bättre. På många av de höglänta tjärnarna

fortsättning på nästa sida

forts.

låg isen ännu kvar, varför vi skyndade vidare mot Kloppan-ån, som låg i något lägre terräng. Vi vandrade på egna stigar och träffade inte på några andra människor. Snabbt föll resten av världen i glömska, kvar fanns bara nuet med vandring, matlagning, fiske och ren överlevnad - vad jag brukar kalla "meditation på svenska". Veckans höjdpunkt och mest lysande minne, blev den stora Fjällröding som John lyckades fånga i en smal jock. Han hade fått syn på den drygt kilos-stora fisken när vi klev över den meter-breda bäcken och ägnade sedan timmar åt att försöka fånga den, vilket han till min förvåning till slut lyckades med, efter att ha plöjt igenom både sin egen och min flugask. Rödingen slutade dels som panerad filé, dels som bas i en sagolik fisksoppa.

Andra resan

Efter en dryg veckas vila hemma blev det dags för nästa resa: Tony och jag skulle äntligen återvända till vårt hemliga harr-paradis. Förra resan hade vi haft ett övernaturligt fiske och frågan var om förväntningarna på årets fiske skulle kunna infrias. Faktum är att succén var ett faktum redan den första dagen av resan. Efter en medellång vandring slog vi på kvällskvisten upp tältet, lagade en snabb måltid och invigde veckan med en liten whiskypinne innan fisket började.

Sagolikt harrfiske

När vi senare samma kväll kröp in i tältet hade ett drygt femtiotal harrar fått en överraskande upplevelse, knappast någon av dem var under sju hekto. Veckan fortsatte i samma stil, med undantag av ett hårt regnväder, då vi pga dåliga regnkläder tvingades spela ett helt dygn i tältet. Varje dag hade vi sagolikt fiske, med flera harrar över femtio cm. Värst blev Tony med en fisk som kunde uppskattas till kanske 1,3kg. Som final gjorde vi en avstickare på hemvägen till ett ställe vi kallar "gropen" - där kiloharrarna av någon anledning tycks trängas. Så även denna gång - jag fångade och krokade av åtta harrar runt kilot på en liten stund och Tony hade liknande framgångar från sin plats. Man undrar om harrfisket kan bli bättre än i detta undanskymda vatten...

De andra resorna

De följande två resorna blev även de fyllda av äventyr och avkoppling. Men dem får jag berätta om en annan gång. Trots

Tony kämpar med bångstyrig storharr

vissa hårda strapatser under årets resor gav de mersmak och även om jag inser att jag varje år rimligen inte kan hinna med fyra fjällresor, så skadar det aldrig att sikta mot stjärnorna. Kanske hamnar jag då åtminstone bredvid fjälltopparna.

Klubbsjön fiskeåret 2005 *Av Göran Grehn*

Klubbens sekreterare summerar här det gångna året vid klubbsjön. Under säsongen har åtskilliga Regnbågar landats. En ovanligt fin höst bjöd på många fina höstfisken.

Då har åter ett år lagts till handlingarna i vår klubbsjö.

Arbetet startade i början av januari med slyröjning vid bryggorna. Vi var några stycken som med sågar, yxor och saxar röjde sly som under sommaren växt upp och stört våra bakkast. Aktiviteten avslutades med en grillad varmkorv och mycket strategi inför kommande fiskeår.

Premiärfisket

Premiärfisket startade med att Mats Jonsson den 14/4 tog årets första regnbåge i klubbsjön. Birgitta Jonsson hade dessförinnan startat årets hetaste diskussion på klubbens hemsida, med 157 visningar!!! ”Vem tar den första bågen” var rubriken. Här skrädde inga ord. Många voro mycket angelägna om att framhäva sig själva! Trevlig läsning som

klockslog, vikt och drillningen.

Fisket upplevdes senare under våren ganska segt, fisken fanns där men ville inte ta vare sig på torr eller våt fluga. Många synpunkter ventilerades varför det var så svårt att ta dem. Vakfesterna var rikligt representerade utan att fångster kunde bärgas. Trots detta så har fisket varit mycket bra under året, med bra kvalitét på fisken.

Totalt har 30 medlemmar innehaft årskort i sjön, vilket är 15 färre än 2004. Minskningen beror på att antalet medlemmar 2005 varit färre än 2004.

Bommen och vägen

Denna fråga har valsat runt många varv och i början av hösten kom så det besked som vi hade hoppats på: Bommen får flyttas till en bättre plats för att bereda våra medlemmar

Morgondimman lättar över klubbsjön. I nämnd ordning vaknar insekterna, fisken och fiskaren till liv...

förmodligen kommer att bli en repris även i början av 2006.

Den 25/4 tog Sten Roos sin första regnbåge som skrällde rejält på RPS. Sten var nere med en gäst som blev mäkta imponerad av sin master. När Sten sen kom hem till jobbet spred sig ryktet om fiskafänget blixtnabbt och alla ville veta och höra: fluga, brygga,

en bättre uppsikt över fordonen samt för dem som har lite svårt att röra sig ha sjön på bättre avstånd. Styrelsen kastade sig på uppgiften att flytta bommen några hundra meter. Detta gjorde vi en lördag i oktober, när himlen stod öppen med sitt regnande. Det var ingen av oss som hade en torr fläck på sig efter
fortsättning på nästa sida

forts.

avslutat arbete. Bosse Pettersson fick till och med ta ut och torka pengarna i plånboken! Men vi gav oss inte, bommen flyttades och vi utökade parkeringsplatsen och jämnade till marken. Under 2006 får vi se om något mer behöver åtgärdas vid parkeringen. Det som nu återstår att klara ut, är vägen till klubbsjön och det skall styrelsen göra under våren med berörda parter. Vi skall även försöka lägga en slang runt bryggornas ytterändar.

Snärjigt fiske i södra hörnet av klubbsjön. Tidigt på säsongen bär marken där.

Avtalet 2006

Bosse Petterson och undertecknad genomförde avtalsmöte med Åkersfiske den 23 november. Erik Eriksson och Jan Gustavsson var Åkersfiskets representanter. Mötet hölls i Åker och efter 30 minuter var vi överens om alla punkter, även familj- och gästkortsbestämmelserna. Dock framfördes önskemål om att utbilda några i klubben för att kunna tjänstgöra som fisketillsyningsmän. Denna utbildning avser vi att genomföra i början av 2006 för att vara klara till premiären den 1 april. Du vet väl om att det nu går att boka, beställa och få ut gästkortet på nätet? Gästkort kan också bokas och hämtas hos Sportfiskarn i Strängnäs.

Fångstrapporerna

Fångstrapporeringen har varit mycket bra under året. I skrivande stund är inte rapporterna klara men de kommer dock att redovisas till årsmötet i februari. Underlaget kommer att ligga till grund när våra duktiga flugbindningsmagistrar ska binda upp flugtoppen - de bästa flugorna för sjön.

Styrelsen hoppas att aktiviteterna vid sjön kommer att öka under året och vi har i aktivitetsplanen för våren 2006 lagt in några måndagskvällar då klubbverksamheten flyttar ut från klubblokalen till vår vackra klubbsjö för fiske, fika och samvaro. Aktiviteterna är då främst till för att våra nya medlemmar ska få hjälp och stöd för det vi alla älskar, nämligen flugfiske. Nu låter vi sjön vila och tar nya tag 2006.

Strängnäs Flugfiskeklubb Information

Vår klubblokal finns i källarplan på Nygatan 27 i Strängnäs. Där träffas vi måndagar kl 19 (under skolterminerna). Vi binder flugor, pratar fiske, tittar på film, tillverkar redskap, håller kurser och mycket mer. I lokalen finns fisketidningar, böcker och gott kaffe.

Vi anordnar fiskeresor, kurser, föredrag och utflykter. Vi har en klubbsjö med möjlighet för medlemmar att köpa säsongskort. Välkommen till lokalen en måndagskväll. Du kan även ringa klubbsekreterare Göran Grehn för mer info på 0152 - 164 08

Mer information och mycket annat hittar du på vår webbsida: www.harr.se/sffk